

taale det; thi Omkostningerne ere jo de samme, hvad enten det er et Stovfogedsted eller et Opsynsmandssted; hvad enten den faste Løn er 600 Kr. eller den er 300 Kr. Beføstningen er tilnærmelsesvis den samme. Det samme gælder, enten der til et saadant Sted ligger 1 Tønde Hartkorn eller kun et Par Skæpper; den Del, der bestaar af Jordtilliggende, er jo meget forskellig. Jeg skal villig følge det ærede Udvalg i dets Hovedbetragtning nemlig den, at det kunde være rigtigt, at man i hvert Tilfælde, hvor der er Spørgsmaal om enten en hel Nybygning eller en væsentlig Ombygning af et saadant Sted, overvejer, hvor meget der passende kan paalægges Statens Embedsmænd i Byggelaan, men jeg tror ikke, det vilde være heldigt, at man paa Forhaand vilde fastsætte det til en bestemt Brøddel. Endnu en formel Indvending maa jeg gøre, og det er den, at naar der i Endringsforslaget under Nr. 7 er foreslaaet bestemte Regler for Tilbagebetalingen af disse Laan, ligesom der paa Finansloven er opført det, der ligesom skal spares paa Bygningerne, men derimod ikke det, som vedkommende selv skal udrede, er der derved indført eller foreslaaet en ganske ny Regel. Det nu gældende er nemlig det, at der allerede paa Finanslovsforslaget findes en generel Bevilling til Udredelse af Byggelaan — den findes paa § 2 II. B. 3 — der vil det ses, at disse almindelige Udgifter udgøre 5,000 Kr., som ere beregnede til at udrede Byggelaan med. Altsaa behøver man ikke udtrykkelig at bevilge disse Byggelaan paa hvert Sted, og det er det, det ærede Udvalg har foreslaaet. Endvidere blev der — jeg tror i 1872 — truffet den Bestemmelse, at der skulde være en forskellig Afdragstid for Bygningsforetagender efter det Omfang, de have. Der er en længere Afdragstid, naar det er en Ombygning af det hele Sted, og det er ganske naturligt, thi naar alle Stedets Bygninger ere blevne fornyede, kan Embedet bedre taale i en længere Aarrække at bære Byrderne, end naar det kun drejer sig om en delvis Ombygning, og en ny Hovedreparation eller Ombygning altsaa kan ventes efter kortere Tids Forløb. Efter de nugældende Regler, som altsaa ere fastslaaede ved Resolutionsbestemmelser, bliver der udredt 5 pCt. i Renter og Afdrag, naar det er en fuldstændig Ombygning af Stedet, hvorved Laanet altsaa vil være amortiseret paa 40 Aar; naar det kun er Stuehuset, der bliver ombygget, er Forrentningen og Amortisationen $5\frac{1}{3}$ pCt., og Laanet vil da være amortiseret i 35 Aar; naar det endelig er et Udhús, der bliver ombygget, er For-

rentningen og Amortisationen 6 pCt., altsaa sfer Amortisationen i Løbet af 28 Aar. Jeg anfører ikke dette, fordi jeg paa nogen Maade ventte, at de af det ærede Udvalg stillede Forslag ikke skulle blive vedtagne, tværtimod, jeg er fuldstændig vis paa, at de blive vedtagne, men kun for at angive Grunden, hvorfor jeg til 3dje Behandling vil stille Endringsforslag til det, jeg forudsætter, nu vil blive vedtaget her i Tinget, idet jeg haaber, at det ærede Udvalg nu vil tage Sagen under fornyet Overvejelse og, dersom det ikke vil slutte sig til det Endringsforslag, jeg stiller, da vil give mig Lejlighed til en fornyet Forhandling med Udvalget derom, som jo absolut ikke blot har Betydning for de 4 Steder, her er Tale om, men som jeg jo maa antage skal angive den Regel, der skal følges i Fremtiden, og hvor jeg altsaa maa tillægge det en langt større Betydning, at man kommer overens om den fremtidige Regel, end at man blot enes om Spørgsmaalet om, hvad Staten og hvad vedkommende Bruger skulde udrede i de her foreliggende Tilfælde. — Det næste Endringsforslag, Nr. 8, er kun stillet af et Mindretal. Da det vedrører et Spørgsmaal, som saa ofte har været forhandlet her i Tinget, og som foreligger for det ærede Ting i Lovforslagsform, skal jeg ikke trætte det ærede Ting med at følge den ærede Forslagsstillers Betragtninger om de vestindiske Forhold. Naar han betegnede disse betydelige Forskudsbeløb, der indtil Dato ere udredede til de vestindiske Kolonialkasser, som et af de triste Mindesmærker, den nuværende Regering vilde efterlade sig, naar den traadte fra, kan jeg ikke se rettere, end at hans Forslag egentlig gaar ud paa at højne dette Mindesmærke og forsøge Betydningen deraf. Kan det glæde det ærede Medlem, skal jeg med No finde mig deri. — Endringsforslaget Nr. 93 kan jeg ogsaa undlade at komme nærmere ind paa, idet det er en gammel bekendt for det ærede Ting. Det gaar ud paa, at Statskassen skal yde endnu større Bidrag, bringe endnu større Døre for Gudhjem Havn end hidtil. Dette Forslag har en Historie. Det blev vedtaget i dette Ting forrige Aar, efter privat Initiativ, blev forkastet i det andet Ting, og har været Genstand for Overvejelse i Fællesudvalget i Fjor. Nok sagt, det har en Historie. Det vil være ærede Medlemmer tilstrækkelig bekendt, og jeg ser ikke, der er fremkommet noget som helst nyt, vedrørende dette Spørgsmaal. For saa vidt ikke alle ærede Medlemmer skulde erindre Forholdet, skal jeg dog indskrænke mig til her blot at erindre om, at Statsmagten har jo stillet sig ret velvilligt lige over for denne